

بررسی تغییرپذیری زمانی نرخ نهایی و ارزش نهایی وجه نقد در

دوره ۲۲، شماره ۳

پائیز ۱۳۹۴

ص. ۴۰۱ - ۴۱۹

دانشکده مدیریت دانشگاه تهران

بررسی تغییرپذیری زمانی نرخ نهایی و ارزش نهایی وجه نقد در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران

مهدی مشکی میاوقی^۱، مهیار صنایعی^۲

چکیده: هدف از این پژوهش، بررسی تغییرپذیری ارزش نهایی و نرخ نهایی وجه نقد طی زمان و مطالعه رابطه ارزش نهایی وجه نقد با ارزش اسمی آن است. نمونه آماری پژوهش از ۱۰۱ شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران طی دوره زمانی ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۲ انتخاب شده است. آزمون فرضیه‌ها نیز به کمک روش حداقل مربعات تعمیم‌یافته، اجرا شده است. یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد ارزش نهایی یک ریال وجه نقد، کمتر از ارزش اسمی آن است. همچنین بر اساس نتایج، نرخ نهایی ارزش وجه نقد، نرخی کاهنده است؛ به این معنا که ارزش نهایی یک ریال وجه نقد تحصیل شده شرکت‌ها به موازات افزایش در میزان نگهداری وجه نقد، کاهش می‌یابد. این موضوع را می‌توان با توجه به تئوری موازنی و تئوری نمایندگی توجیه کرد. در نهایت یافته‌ها نشان دادند ارزش نهایی وجه نقد با گذر زمان تغییر می‌کند.

واژه‌های کلیدی: ارزش نهایی وجه نقد، نرخ نهایی وجه نقد، نگهداری وجه نقد.

۱. استادیار مالی، دانشگاه پیام نور، رشت، ایران

۲. کارشناس ارشد، حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد رشت، ایران

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۳/۰۸/۱۱

تاریخ پذیرش نهایی مقاله: ۱۳۹۴/۰۲/۰۱

نویسنده مسئول مقاله: مهدی مشکی میاوقی

E-mail: m_meshki@pnu.ac.ir

مقدمه

با توجه به اهمیت انکارناتپذیری که دارایی‌های جاری و بهویژه وجه نقد در سودآوری و بقای شرکت‌ها دارد، بسیاری از واحدهای اقتصادی درصد شایان توجهی از دارایی‌های خود را به آن اختصاص می‌دهند. وجه نقد از طریق عملیات عادی و سایر منابع تأمین مالی به واحد اتفاقی وارد می‌شود و برای اجرای عملیات، پرداخت سود سهام، بازپرداخت بدھی‌ها و گسترش واحد اتفاقی، به مصرف می‌رسد. جریان ورود و خروج وجه نقد در هر واحد اتفاقی، بازتاب تصمیم‌گیری‌های مدیریت درباره برنامه‌های کوتاه‌مدت و بلندمدت عملیاتی و طرح‌های سرمایه‌گذاری و تأمین مالی است. توان و امکان دسترسی هر واحد اتفاقی به وجه نقد، مبنای بسیاری از تصمیم‌ها و قضاوت‌ها درباره آن واحد است. عامل تعیین‌کننده در میزان نگهداری وجه نقد کافی یا مازاد، تصمیم‌های مدیریت و مواجهنشدن با مخاطرات، عدم تقارن اطلاعاتی است. بر همین اساس، مؤسسه‌های اقتصادی درصد شایان توجهی از دارایی‌هایشان را به صورت موجودی نقد نگه می‌دارند و تصمیم‌گیری برای تعیین میزان ذخایر نقدی در شرکت‌ها به یکی از مسائل مهم در ادبیات تأمین مالی تبدیل شده است.

مهمترین عامل نگهداری وجه نقد مازاد، عدم تقارن اطلاعاتی و مشکلات ناشی از آن است (سابرامانیان، تونی، هنگ و زین، ۲۰۱۱؛ این عامل به تحصیل وجه نقد پرهزینه منجر می‌شود). در چنین وضعیتی، مدیر ممکن است دارایی‌های جاری شرکت را به قصد کاهش هزینه‌های تأمین مالی برونسازمانی، افزایش دهد. مزیت عمده نگهداری وجه نقد در بازارهای سرمایه ناکارا، افزایش توانایی شرکت برای استفاده از فرصت‌های سرمایه‌گذاری ارزشمند و پرهیز از تأمین مالی خارجی گران‌قیمت است. با وجود این، نگهداری وجه نقد هزینه‌هایی نیز دربردارد. برای مثال مدیران و سهامداران کنترلی ممکن است با انگیزه‌های فرصت‌طلبانه و سودجویانه و در راستای دستیابی به اهداف شخصی، به نگهداری وجه نقد اقدام کنند؛ اهدافی که ممکن است منطبق بر اهداف شرکت نباشد (جونی و ازکان، ۲۰۰۹). بر این اساس، نگهداری بیش از اندازه وجه نقد می‌تواند نشانه‌ای از تخصیص ناکارای منابع باشد و هزینه‌هایی را بر شرکت تحمیل کند (ازکان، ۲۰۰۴).

بر اساس برخی از مطالعات (فالکندر و ونگ، ۲۰۰۶)، ارزش بازار یک ریال سرمایه‌گذاری در وجه نقد، کمتر از ارزش اسمی یک ریال است؛ یعنی به ازای هر واحد افزایش در وجه نقد، ارزش نهایی به مبلغ کمتری افزایش می‌یابد. این یافته منطبق بر فرضیه جریان نقد آزاد جنسن است که بر مبنای آن، جریان‌های نقدی آزاد اثر معکوسی بر کارایی تصمیم‌های سرمایه‌گذاری دارد. همچنین مطالعات باتز، چانگ و چی (۲۰۱۱)، نشان می‌دهد ارزش نهایی وجه نقد طی زمان تغییر می‌کند و ثابت نمی‌ماند. بر این اساس، هدف اصلی این پژوهش، بررسی ارزش نهایی وجه

نقد و تغییرات آن (نرخ نهایی وجه نقد) در گذر زمان است و انتظار می‌رود ارزش یک ریال وجه نقدی که شرکت به دست می‌آورد، کمتر از ارزش اسمی آن باشد. دلیل اینکه یک ریال وجه نقد می‌تواند ارزشی متفاوت از ارزش اسمی یک ریال داشته باشد، حضور بازارهای ناقص است که ویژگی‌هایی همچون عدم تقارن اطلاعاتی و تضاد منافع را دربردارند.

پیشینهٔ پژوهش

پیشینهٔ نظری پژوهش

ارزش نهایی وجه نقد، ارزش یک ریال وجه نقد تحقیل شده است. در بازارهای بدون اصطکاک، ارزش نهایی یک ریال وجه نقد برای سهامداران باید به طور دقیق برابر ارزش اسمی یک ریال باشد (بینکویتز و ویلیامسون، ۲۰۰۴). دلیل برابری ارزش نهایی و ارزش اسمی در بازارهای یادشده این است که بازارهای بدون اصطکاک، بازارهای کامل و کارایی هستند که علاوه بر برخورداری از اطلاعات متقاضی و نداشتن هزینه‌های نمایندگی، هزینهٔ معاملات در آن صفر یا اندک است. در این گونه بازارها منافعی که از تحقیل یک ریال وجه نقد کسب می‌شود، برابر هزینه‌های به دست آمده از تحقیل آن یک ریال وجه نقد است (باتز، چانگ و چی، ۲۰۱۱). از سوی دیگر، نرخ نهایی وجه نقد، بیان‌کنندهٔ تغییرات ارزش نهایی وجه نقد با سطح نگهداشت وجه نقد است، به بیان دیگر، این نرخ نشان‌دهندهٔ میزان کاهش ارزش نهایی وجه نقد به دلیل افزایش وجه نقد شرکت است.

نگهداری دارایی‌های نقدی هزینه‌های خاصی دربردارد؛ نگهداری زیاد وجه نقد به تضاد نمایندگی بین مدیران و سهامداران منجر می‌شود و این مسئله اختیارات مدیریت را افزایش می‌دهد و در نهایت ممکن است به منافع سهامداران آسیب وارد کند. به بیان دیگر، از آنجا که وجه نقد نرخ بازده کمی دارد و به طور آشکاری بر بازده بازار و عملکرد مالیاتی شرکت‌ها اثر می‌گذارد؛ نگهداری زیاد آن، می‌تواند به ایجاد هزینهٔ فرصت برای شرکت منجر شود. از سوی دیگر، نگهداشتن وجه نقد برای شرکت‌هایی که با محدودیت تأمین مالی مواجه‌اند، ممکن است سبب از دست‌رفتن فرصت‌های سرمایه‌گذاری آنها شود و بر بازده شرکت تأثیر منفی بگذارد (بولو، باباجانی و محسنی ملکی، ۱۳۹۱). بنابراین عوامل گوناگونی مانند هزینهٔ معاملاتی، عدم تقارن اطلاعاتی و هزینه‌های فرصت، می‌تواند بر نگهداشت وجه نقد اثرگذار باشد. عدم تقارن اطلاعاتی سبب می‌شود، تحقیل وجه نقد برای شرکت‌ها دشوار و هزینه‌بر شود و در این وضعیت ممکن است مدیر شرکت دارایی‌های نقدی شرکت را تقویت کند و از این طریق هزینه‌های وابستگی به تأمین مالی خارجی را کاهش دهد (فخاری و تقوی، ۱۳۸۸). در وضعیت عدم تقارن اطلاعاتی،

مدیران ترجیح می‌دهند که به جای استفاده از منابع نقد خارجی، از منابع نقد داخلی استفاده کنند. به گفته دیگر، مدیران برای مقابله با مشکلات ناشی از عدم تقارن اطلاعاتی، مانند نرخ هزینه سرمایه زیاد و ریسک تأمین مالی، به نگهداری و انباست وجه نقد می‌پردازند (مهرانی و حصارزاده، ۱۳۸۸). به طور کلی در وضعیت عدم تقارن اطلاعاتی، مدیران تمایل دارند از نوعی سیاست سلسله‌مراتبی در تأمین مالی پیروی کنند؛ به این معنا که مدیران، منابع داخلی را بر منابع خارجی که به اطلاعات حساس‌اند، ترجیح می‌دهند.

اقتصاددانان در توجیه نگهداری وجه نقد در واحد تجاری، دلایل گوناگونی دارند که معروف‌ترین آن، انگیزه نگهداری وجه نقد کینز است. نظریه تقاضای پول کینز که وی آن را نظریه رجحان نقدینگی نیز می‌نامد، این سؤال را مطرح می‌کند که چرا مردم پول را نگه می‌دارند؟ وی در پاسخ به این سؤال، بر خلاف نظر کلاسیک‌ها که تنها بر تقاضای معاملاتی پول تأکید می‌کنند، سه نوع انگیزه معاملاتی، احتیاطی و سفت‌بهاری را برای تقاضای پول در نظر می‌گیرد. بر اساس انگیزه معاملاتی، افراد برای معامله‌های مستمر وجه نقد نگه می‌دارند و بر مبنای انگیزه احتیاطی، در مقابله با واقعیت ناگهانی به نگهداری وجه نقد اقدام می‌کنند و با انگیزه سود و منفعت (انگیزه سفت‌بهاری) و بهره‌برداری از فرصت‌هایی که در آینده ممکن است رخ دهد، به انباست وجه نقد می‌پرداzend (بولو و همکاران، ۱۳۹۱).

نظریه‌هایی درباره وجه نقد

در مبانی نظری، تئوری‌های گوناگونی درباره سطح نگهداشت وجه نقد شرکت‌ها ارائه شده است که با توجه به هریک از این نظریه‌ها، عواملی به عنوان عوامل تعیین‌کننده سطح نگهداشت وجه نقد شرکت‌ها مطرح شده است. در ادامه به شرح برخی از این نظریه‌ها پرداخته می‌شود.

نظریه موازن

بر مبنای این نظریه، شرکت‌ها میزان بهینه وجه نقدشان را با برقراری موازن (تعادل) میان منافع و هزینه‌های نگهداری وجه نقد، تعیین می‌کنند. نگهداری وجه نقد از احتمال بحران مالی می‌کاهد و ذخیره‌ای مطمئن برای مواجهه با زیان‌های ناگهانی به شمار می‌رود. همچنین پیگیری سیاست‌های سرمایه‌گذاری بهینه را در زمانی که شرکت با محدودیت‌های مالی مواجه است، امکان پذیر می‌کند و در نهایت به کاهش هزینه‌های جمع‌آوری منابع مالی یا نقدکردن دارایی‌های موجود، کمک می‌کند. بر مبنای نظریه موازن، عوامل تعیین‌کننده وجه نقد شرکت‌ها عبارت‌اند از:

- **فرصت‌های سرمایه‌گذاری.** هزینه مواجه شدن با کمبود وجه نقد در شرکت‌های با فرصت‌های سرمایه‌گذاری بیشتر، به واسطه هزینه‌های فرصتی که از رهاکردن طرح‌های

- سرمایه‌گذاری با ارزش ناشی می‌شود، بیشتر است. بنابراین انتظار می‌رود رابطه مثبتی بین فرصت‌های سرمایه‌گذاری و مانده وجه نقد وجود داشته باشد (فریرا و ویلا، ۲۰۰۴).
- **اهم مالی.** اهرم مالی احتمال ورشکستگی را افزایش می‌دهد و انتظار می‌رود شرکت‌های اهرمی برای کاهش ریسک مالی، وجه نقد بیشتری نگهداری کنند. از سوی دیگر، از آنجا که نسبت اهرم مالی عاملی برای تعیین توانایی شرکت برای انتشار اوراق بدھی جدید بهشمار می‌رود، اگر قدرت بازپرداخت هزینه‌های تأمین مالی شرکتی زیاد باشد، از انعطاف‌پذیری مالی بیشتری برخودار می‌شود و در نتیجه ممکن است وجه نقد کمتری نگهداری کند. به همین دلیل، ارتباط بین اهرم مالی و میزان وجه نقد را به دقت نمی‌توان تبیین کرد (فریرا و ویلا، ۲۰۰۴).
 - **اندازه.** بر مبنای نظریه موازنه، انتظار می‌رود رابطه میان اندازه شرکت و نگهداشت وجه نقد، منفی باشد. از آنجا که شرکت‌های بزرگ انعطاف‌پذیری بیشتری دارند، می‌توان جریان‌های نقد پایدارتری را برای آنها انتظار داشت؛ در نتیجه کمتر در معرض خطر ورشکستگی قرار می‌گیرند و نسبت به شرکت‌های کوچک، دسترسی آسان‌تری به منابع تأمین مالی دارند (تیتمن و وسلز، ۱۹۸۸).
 - **سررسید بدھی.** تأثیر سررسید بدھی بر مانده وجه نقد مشخص نیست. شرکت‌هایی که بر بدھی کوتاه‌مدت اتکا می‌کنند، باید قرارداد اعتباری خود را به طور دوره‌ای تمدید کنند و اگر محدودیتی در تمدید قرارداد اعتباری پیش بیاید با ریسک بحران مالی مواجه می‌شوند. بنابراین با کنترل سایر عوامل می‌توان انتظار داشت که سررسید با مانده وجه نقد رابطه منفی داشته باشد.
 - **پرداخت سود سهام.** شرکتی که در حال حاضر سود سهام می‌پردازد، می‌تواند منابع را با کمترین هزینه از طریق کاهش پرداخت سود سهام، تأمین کند. بنابراین می‌توان رابطه‌ای منفی بین پرداخت سود سهام و نگهداشت وجه نقد انتظار داشت.

تئوری نمایندگی

مشکلات نمایندگی یکی از مهم‌ترین عوامل تعیین‌کننده نگهداری وجه نقد شرکت‌هاست. برخی مطالعات نشان می‌دهد وجود جریان نقد آزاد، بر مشکلات نمایندگی دامن می‌زند و هر اندازه واریانس جریان‌های نقدی بیشتر باشد، احتمالاً هزینه نمایندگی نیز بیشتر می‌شود (کامیابی، نیکروان‌فرد و سلمانی، ۱۳۹۳). همچنین شرکت‌هایی که جریان نقد آزاد زیادی دارند، به دلیل پذیرفتن پروژه‌هایی با خالص ارزش فعلی منفی، با کاهش قیمت بازار سهام مواجه می‌شوند (بشکوه و جهانگیری، ۱۳۹۲). درباره اندازه شرکت می‌توان گفت هرچه شرکت بزرگ‌تر باشد،

مدیریت اختیار بیشتری به دست می‌آورد؛ از این رو احتمال نگهداری وجه نقد مازاد افزایش می‌باید. از سویی، انتظار می‌رود شرکت‌هایی که بدھی کمی دارند، وجه نقد بیشتری نگهداری کنند؛ زیرا به سبب بدھی کم، شرکت کمتر زیر نظر بازارهای سرمایه قرار می‌گیرد و اختیار مدیریت بیشتر می‌شود. انتظار می‌رود شرکت‌هایی که فرصت‌های سرمایه‌گذاری ارزشمندی دارند و هزینه تأمین منابع مالی خارجی آنها زیاد است، دارایی‌های نقدی بیشتری نگهداری کنند؛ زیرا در صورت کمبود وجه نقد، شرکت پروژه‌های ارزشمند بیشتری را از دست می‌دهد (دیتمار، اسمیت و سرواز، ۲۰۰۳).

نظریه عدم تقارن اطلاعاتی

عدم تقارن اطلاعاتی زمانی رخ می‌دهد که یکی از طرفهای قرارداد یا معامله، اطلاعات بیشتری داشته باشد؛ مشروط بر اینکه از این اطلاعات در زمان برقراری ارتباط با طرف دیگر به طور مؤثر استفاده کند. به طور عمده، این آگاهی بیشتر برای طرفی که از اطلاعات بیشتری برخوردار است، منافع اقتصادی در پی دارد (کلارکسون، جاکوبسن و باتچلر، ۲۰۰۷). عدم تقارن اطلاعاتی تأمین مالی خارجی را دشوار می‌کند؛ زیرا افراد خارج از شرکت می‌خواهند مطمئن شوند که اوراق بیش از اندازه قیمت‌گذاری نشده باشد.

نظریه سلسله‌مراتب تأمین مالی

بر اساس این نظریه، شرکت‌ها تأمین مالی از طریق منابع داخلی شرکت را به تأمین مالی خارجی ترجیح می‌دهند. بنابراین در بحث تأمین مالی، شرکت‌ها منابع سرمایه‌گذاری را ابتدا از منبع سود انباسته تأمین می‌کنند و سپس با بدھی‌های کم‌مخاطره، بعد با بدھی‌های پر‌مخاطره و سرانجام با انتشار سهام، به تأمین مالی می‌پردازند. در نتیجه، از آنجاکه مدیریت منابع داخلی را بر منابع خارجی ترجیح می‌دهد، به انباست ووجه نقد می‌پردازد تا بتواند در مرحله اول مشکلات مالی را از داخل شرکت تأمین کند و به خارج از شرکت رجوع نکند (فریرا و ویلا، ۲۰۰۴).

پیشینه تجربی پژوهش

پینکویز و ویلیام (۲۰۰۵) بررسی کردند یک دلار وجه نقدی که شرکت به دست می‌آورد، برای سهامداران چه ارزشی دارد. نتایج پژوهش آنان نشان داد کیفیت و نوسان فرصت‌های سرمایه‌گذاری و همچنین امکان دسترسی به بازار سرمایه، بر ارزش نهایی وجه نقد تأثیر می‌گذارد. ارزش نهایی وجه نقد در شرکت‌هایی با گزینه‌های رشد بهتر، بیشتر از شرکت‌هایی است که موقعیت‌های رشد کمتری دارند. همچنین، ارزش نهایی وجه نقد برای شرکت‌هایی با

برنامه‌های سرمایه‌گذاری ثابت و بی‌تغییر، کمتر است. به طور کلی نتایج آنان نشان داد ارزشی که سهامداران برای یک دلار وجه نقد تحصیل شده شرکت قائل‌اند، برابر با ۰/۹۷ دلار است. فالکندر و وانگ (۲۰۰۶)، به بررسی ارزش نهایی و نرخ نهایی وجه نقد پرداختند و به این نتیجه رسیدند که ارزش نهایی یک دلار وجه نقد تحصیل شده در شرکت‌های بدون نگهداشت وجه نقد، ۰/۹۴ دلار است و نرخ نهایی وجه نقد، نرخی کاهنده است. آنان با بررسی ارزش نهایی وجه نقد در شرکت‌های با محدودیت مالی و بدون محدودیت مالی، به این نتیجه رسیدند که ارزش نهایی وجه نقد در شرکت‌هایی که محدودیت مالی دارند، بیشتر از شرکت‌هایی است که محدودیت مالی ندارند.

اولر و پیسکانی (۲۰۰۹)، به بررسی تعیین رابطه سرمایه‌گذاری بیش از اندازه در وجه نقد و تقسیم سود پرداختند و دریافتند که شرکت‌ها بهمنظور کاهش مشکلات ناشی از نگهداری وجه نقد و سرمایه‌گذاری بیش از حد، به دو شیوه عمل می‌کنند. در روش اول شرکت‌ها به بازخرید سهامشان اقدام می‌کنند و در روش دوم برای حل مشکلات ناشی از وجه نقد مازاد، به تقسیم سود اقدام می‌کنند و از این طریق انتظارات سهامداران را کاهش می‌دهند.

باتز، چانگ و چی (۲۰۱۱) ارزش نهایی وجه نقد را طی دوره ۲۰۰۰ - ۱۹۸۰ بررسی کردند. هدف آنان از اجرای پژوهش این بود که مشخص کنند ارزش نهایی وجه نقد طی زمان چگونه تغییر می‌کند. نتایج نشان داد ارزش نهایی وجه نقد طی زمان افزایش می‌یابد؛ به گونه‌ای که ارزش نهایی یک دلار وجه نقد در سال ۱۹۸۰ برابر با ۰/۶۱ دلار (۶۱ سنت)، در سال ۱۹۹۰ برابر با ۱/۰۴ دلار و در سال ۲۰۰۰ برابر با ۱/۱۲ دلار بوده است.

آقایی و همکارانش (۱۳۸۸)، عوامل مؤثر بر نگهداری وجه نقد در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادر تهران را بررسی کردند. شواهد آنان نشان داد حساب‌های دریافتی، خالص سرمایه در گردش، موجودی کالا و بدھی‌های کوتاه‌مدت، بهترتبیب مهم‌ترین عواملی شناخته شدند که بر نگهداری موجودی‌های نقدی تأثیر منفی می‌گذارند. از سوی دیگر، فرصت‌های رشد، سود تقسیمی، نوسان جریان‌های نقدی و سود خالص نیز، بهترتبیب مهم‌ترین عواملی هستند که بر نگهداری موجودی‌های نقدی اثر مثبتی دارند. در این میان آنها شواهد کافی برای تأثیر منفی بدھی‌های بلندمدت و اندازه شرکت بر نگهداری موجودی‌های نقدی به دست نیاوردن (آقایی، نظافت، ناظمی و جوان، ۱۳۸۸).

سپاسی و خسلوی (۱۳۹۲)، به بررسی حساسیت نامتقارن وجه نقد نگهداری شده نسبت به جریان‌های نقدی پرداختند و دریافتند حساسیت سطح وجه نقد نگهداری شده در شرکت‌های مختلف، نسبت به جریان‌های نقدی متفاوت، نامتقارن است؛ به این معنا که رابطه بین سطح نگهداشت وجه نقد و جریان‌های نقدی مثبت با رابطه میان سطح نگهداشت وجه نقد و

جریان‌های نقد منفی، متفاوت است. به طور کلی، نتایج پژوهش حساسیت منفی سطح نگهداشت وجه نقد را برای شرکت‌هایی با جریان نقدی مثبت نشان داد و حساسیت مثبت سطح نگهداشت وجه نقد را برای شرکت‌هایی با جریان نقدی منفی، گزارش کرد.

با توجه به بررسی ادبیات پژوهش و مبانی نظری مطرح شده درباره تغییرپذیری ارزش و نرخ نهایی وجه نقد و در نظر گرفتن اینکه هر واحد سرمایه‌گذاری در وجه نقد، به افزایش کمتری در ارزش نهایی آن منجر می‌شود، فرضیه‌های پژوهش به شرح زیر تدوین شده است:

فرضیه اول: ارزش نهایی یک ریال وجه نقد کمتر از ارزش اسمی یک ریال است.

فرضیه دوم: نرخ نهایی ارزش وجه نقد، نرخی کاهنده است.

فرضیه سوم: ارزش نهایی وجه نقد طی زمان تغییر می‌کند.

روش‌شناسی پژوهش

داده‌های پژوهش حاضر از صورت‌های مالی حسابرسی شده شرکت‌های بورسی، بانک اطلاعاتی تدبیربردار و پایگاه‌های اینترنتی بورس جمع‌آوری شده است. جامعه آماری این پژوهش مشتمل از شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران است که از سال ۱۳۸۸ تا سال ۱۳۹۲ در بورس فعالیت داشته‌اند. نمونه آماری پژوهش با در نظر گرفتن شرایط زیر انتخاب شده است:

۱. شرکت‌ها جزء شرکت‌های واسطه‌گری مالی (بانک‌ها، بیمه‌ها، سرمایه‌گذاری‌ها و لیزینگ) نباشند؛
۲. پایان سال مالی شرکت‌ها به اسفندماه هر سال منتهی شود؛
۳. سال مالی شرکت‌ها طی دوره مطالعه تغییر نکرده باشد؛
۴. اطلاعات مدنظر برای پژوهش در دسترس باشد.

با توجه به محدودیت‌های یادشده، نمونه پژوهش از ۱۰۱ شرکت شکل گرفت. در پژوهش حاضر، پس از جمع‌آوری اطلاعات و وارد کردن آنها به نرم‌افزار Excel، به کمک نرم‌افزار Eviews به تجزیه و تحلیل فرضیه‌های پژوهش پرداخته شد. شایان ذکر اینکه برای تخمین ضرایب متغیرها، از روش حداقل مربعات تعمیم‌یافته برآوردی (EGLS) بهره برده شده است.

مدل پژوهش

در این مطالعه با توجه به هدف (بررسی میزان تغییرپذیری ارزش نهایی و نرخ نهایی وجه نقد در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران)، از مدل‌های ۱ و ۲ برای آزمون فرضیه‌ها، بهره برده شده است.

$$\begin{aligned} r_{i,t} - R_{i,t}^B &= y_0 + y_1 \Delta Cash_{i,t} + y_2 Cash_{i,t-1} + y_3 \Delta Cash_{i,t} \\ &\quad \times Cash_{i,t-1} + y_4 \Delta E_{i,t} + y_5 \Delta NA_{i,t} + y_6 \Delta CE_{i,t} \\ &\quad + y_7 \Delta I_{i,t} + y_8 \Delta Div_{i,t} + y_9 L_{i,t} + \varepsilon_{i,t} \end{aligned} \quad \text{مدل (۱)}$$

که در آن؛ Y_i معرف ارزش نهایی یک ریال وجه نقد تحصیل شده و Y_3 نرخ نهایی وجه نقد است (فالکندر و وانگ، ۲۰۰۶).

به کمک مدل ۲ نیز به بررسی ارزش نهایی وجه نقد طی زمان پرداخته شده است. در این مدل، متغیر مجازی سال، معرف هر یک از سال‌های ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۲ است که به صورت مجزا در مدل برآورد می‌شود. بنابراین در مجموع پنج معادله رگرسیون به تفکیک سال‌ها ارزیابی و برآورد می‌شود.

$$\begin{aligned} r_{i,t} - R_{i,t}^B &= y_0 + y_1 DUMyear \Delta cash_{i,t} + y_2 Cash_{i,t-1} \\ &\quad + y_3 \Delta Cash_{i,t} \times Cash_{i,t-1} + y_4 \Delta E_{i,t} + y_5 \Delta NA_{i,t} \\ &\quad + y_6 \Delta CE_{i,t} + y_7 \Delta I_{i,t} + y_8 \Delta Div_{i,t} + y_9 L_{i,t} + \varepsilon_{i,t} \end{aligned} \quad \text{مدل (۲)}$$

تعريف عملیاتی متغیرهای پژوهش متغیر وابسته

متغیر وابسته پژوهش، بازده غیرعادی ($r_{it} - R_{it}^B$) است که از تفاوت بازده واقعی سهام (r_{it}) و بازده مورد انتظار (R_{it}^B) به دست می‌آید. برای محاسبه بازده مورد انتظار از مدل فاما و فرنچ (۱۹۹۳) استفاده می‌شود که مستلزم برآورد رگرسیون زیر است:

$$R_{i,t} = \alpha + \alpha_1 LN(M_{i,t}) + \alpha_2 LN\left(\frac{BE_{i,t}}{M_{i,t}}\right) \quad \text{مدل (۳)}$$

که در آن؛ $R_{i,t}$ معرف بازده واقعی سهامداران شرکت i از سال $t-1$ تا سال t است؛ $M_{i,t}$ لگاریتم طبیعی ارزش بازار سهام شرکت i در سال t و $LN\left(\frac{BE_{i,t}}{M_{i,t}}\right)$ لگاریتم طبیعی نسبت ارزش دفتری به ارزش بازار سهام شرکت i در سال t است.

پس از به دست آوردن مقادیر ضرایب رگرسیون یادشده بر اساس ارزش بازار سهام و نسبت ارزش دفتری به ارزش بازار سهام هر شرکت، می‌توان بازده پیش‌بینی شده را محاسبه کرد. در

پژوهش حاضر برای پیش‌بینی بازده سهام شرکت‌ها بر اساس مدل فاما و فرنچ، متغیرهای پژوهش به تفکیک هر سال وارد مدل رگرسیونی شدند و برای هر سال سه مقدار ثابت ($\alpha_0, \alpha_1, \alpha_2$) محاسبه شد. بنابراین برای هر یک از پنج سال دوره پژوهش، معادله رگرسیونی جداگانه‌ای به دست آمد. سپس برای محاسبه بازده مورد انتظار هر شرکت در هر سال، دو متغیر اندازه و نسبت ارزش دفتری به ارزش بازار آن شرکت وارد مدل رگرسیونی مختص به همان سال شد و مقدار بازده مورد انتظار به دست آمد.

متغیر مستقل

در این پژوهش، متغیر وجه نقد و تغییرات آن به عنوان متغیر مستقل در نظر گرفته شده است. متغیر یادشده معرف موجودی وجه نقد شرکت است که مبلغ آن را می‌توان از ترازنامه یا صورت جریان وجه نقد استخراج کرد.

متغیرهای کنترلی

سود (E): بیان کننده سود عملیات در حال تداوم، به علاوه هزینه بهره است.
خالص دارایی‌ها (NA): معرف خالص دارایی‌های شرکت است که از تفاوت کل دارایی‌ها و وجه نقد پایان دوره به دست می‌آید (دارایی‌های غیرنقدی).
مخارج سرمایه‌ای (CE): از تفاوت خالص دارایی‌های ثابت در ابتدا و پایان سال محاسبه می‌شود.
بهره (I): معرف هزینه بهره شرکت است که می‌توان آن را از صورت سود و زیان استخراج کرد.
سود سهام پرداختی (Div): بیان کننده سود سهام پرداختی به سهامداران عادی است که مبلغ آن از صورت جریان وجه نقد به دست می‌آید.

اهرم بازار (L): معرف نسبت بدھی‌ها به ارزش بازار دارایی‌ها است که از طریق رابطه $L = \frac{TD_{i,t}}{TD_{i,t} + M_{i,t-1}}$ محاسبه می‌شود (باتز، چانگ و چی، ۲۰۱۱).
کل بدھی (TD): بیان کننده بدھی‌های کوتاه‌مدت و بلندمدت شرکت است.
ارزش بازار سهام ($M_{i,t-1}$): نشان‌دهنده ارزش بازار سهام در ابتدای دوره است.
Dum year: متغیر مجازی است که برای سال مد نظر در مدل برابر یک و در سایر سال‌ها صفر لحاظ می‌شود.
 ϵ_{it} : معرف جمله خطأ است.

در مدل یادشده تمام متغیرهای مستقل و کنترل به جز اهرم بازار با استفاده از ارزش بازار سهام در ابتدای دوره تعدیل می‌شوند.

بررسی مفروضات کلاسیک

در پژوهش پیش رو به کمک آزمون جارک - براء، به بررسی نرمال بودن متغیر وابسته پژوهش پرداخته شد. با توجه به سطح احتمال محاسبه شده (بیشتر از ۵ درصد)، می‌توان گفت متغیر وابسته از توزیع نرمال برخوردار است. همچنین برای بررسی همخطی بین متغیرهای توضیحی مدل، از ماتریس ضرایب همبستگی بین اجزای مدل بهره برده شد. نتایج آزمون نشان داد متغیرهای توضیحی مشکل همبستگی خطی ندارند. در نهایت به منظور بررسی استقلال خطاهای از یکدیگر، آزمون دوربین واتسون (DW) به اجرا درآمد که نتایج آن در جدول‌های بخش یافته‌های پژوهش درج شده است.

یافته‌های پژوهش

به منظور تجزیه و تحلیل اطلاعات، ابتدا آمار توصیفی داده‌ها، شامل شاخص‌های مرکزی، شاخص‌های پراکندگی و انحراف معیار محاسبه شد (جدول ۱). همان‌گونه که مشاهده می‌شود ضریب چولگی اغلب متغیرهای پژوهش مثبت است؛ به این معنا که متغیرها به سمت مقدار کوچک‌تر تمایل دارند. مثبت بودن ضرایب کشیدگی نشان می‌دهد توزیع متغیرها از توزیع نرمال بلندتر است و داده‌ها حول میانگین تمرکز کرده‌اند. همچنین احتمال آماره جارک - برا برای متغیر وابسته پژوهش از نرمال بودن توزیع آن حکایت می‌کند.

جدول ۱. آمار توصیفی متغیرهای پژوهش برای کل مشاهده‌ها

متغیر	میانگین	میانگین	میانه	حداکثر	حداقل	ضریب کشیدگی	ضریب چولگی	ضریب معیار	احتمال آماره جارک - برا
$r_{it} - r_{it}^B$	-0.21	-0.13	-0.13	1.793	-0.993	5/78	1/78	-0.48	-0.82
$\Delta Cash$	-0.14	-0.08	-0.08	0.39	-0.45	21	0/568	-0.10	-0.69
$Cash_{i,t-1}$	-0.31	-0.15	-0.15	0.57	-0.01	22	0/396	-0.15	-0.91
ΔE	-0.34	-0.26	-0.26	0.308	-0.205	46/7	0/782	-0.98	-0.44
ΔNA	-0.824	-0.578	-0.578	1.864	-1.50	52/61	0/885	-0.68	-0.62
ΔCE	-0.162	-0.128	-0.128	0.313	-0.05	15/65	0/854	-0.32	-0.81
ΔI	-0.002	-0.001	-0.001	0.35	-0.021	7/47	0/432	-0.19	-0.52
ΔDIV	-0.001	-0.007	-0.007	0.004	-0.004	6/20	-0/035	-0.005	-0.65
L	-0.533	-0.326	-0.326	0.723	-0.18	2/22	0/312	-0.214	-0.28

آزمون‌های انتخاب مدل تخمین

آزمون چاو

آزمون چاو برای انتخاب بین دو مدل رگرسیون تلفیقی (Pooled) و مدل اثرهای ثابت اجرا می‌شود. در این آزمون، فرضیه صفر بیان کننده برابری ضرایب و عرض از مبدأ در شرکت‌های نمونه پژوهش است. از این رو رد فرضیه صفر، میان بهره‌مندی از روش داده‌های پانلی (مدل اثرهای ثابت) است و پذیرش آن نشان از به کارگیری روش داده‌های تلفیقی (Pooled) دارد. نتایج آزمون گویای رد فرضیه صفر است؛ به این معنا که باید از روش‌های داده‌های پانلی به روش اثر ثابت برای این گروه از شرکت بهره برد شود. با توجه به سطح معناداری به دست آمده، فرضیه صفر مبنی بر برابری عرض از مبدأها رد می‌شود. بنابراین، در این مرحله مدل اثرهای ثابت، مدل ارجح است.

آزمون هاسمن

در فرایند انتخاب بین دو مدل اثر تصادفی و اثر ثابت، آزمون هاسمن معمول‌ترین آزمون‌ها محسوب می‌شوند. آزمون هاسمن بر پایه تأیید همبستگی بین متغیرهای مستقل و اثرهای انفرادی طراحی شده است. در صورتی که جز خطای تصادفی (اثر انفرادی) با متغیرهای توضیحی همبستگی داشته باشد، در آن صورت مدل اثر تصادفی تورش‌دار است؛ در چنین حالتی باید مدل اثر ثابت به کار گرفته شود. بر مبنای نتایج آزمون هاسمن، در سطح معناداری ۵ درصد، فرضیه صفر مبنی بر برقار نبودن رابطه بین اثرهای فردی و متغیرهای توضیحی رد شد؛ بنابراین برای برآورد مدل روش اثرهای ثابت به کار برد می‌شود.

آزمون فرضیه‌ها

جدول ۲ نتایج آزمون فرضیه‌های اول و دوم پژوهش مبنی بر ارتباط با ارزش نهایی وجه نقد و نرخ نهایی وجه نقد را نشان می‌دهد. از آنجا که فرض واریانس ثابت یا واریانس همسانی در بسیاری از موارد واقع‌بینانه نیست؛ برای رفع احتمالی ناهمسانی واریانس، روش حداقل مربعات تعمیم‌یافته به کار برد می‌شود. همچنین آماره دورین واتسون بین اعداد $1/5$ و $2/5$ قرار دارد و همبستگی در اجزای مدل رگرسیونی را تأیید نمی‌کند. ضرایب y_1 و y_2 در سطح اطمینان ۹۵ درصد معنادار است؛ در نتیجه فرضیه‌های اول و دوم تأیید می‌شوند. بر این اساس، y که گویای ارزش نهایی وجه نقد است، متوسط ارزش نهایی وجه نقد برای شرکت‌های نمونه را $678/0$ ریال نشان می‌دهد.

جدول ۲. نتایج آزمون فرضیه‌های اول و دوم

احتمال	t آماره	ضریب متغیر	متغیرها
۰/۰۰	-۱۶/۸۴	-۰/۷۸	C
۰/۰۰	۳/۵۷	۰/۶۷۸	ΔCash. DUM
۰/۰۴	۳/۹۵	۰/۰۲۵	Cash _{i,t-۱}
۰/۰۰	-۴/۴۸	-۱/۱۰	ΔCash × Cash _{i,t-۱}
۰/۰۰	۶/۶۵	۰/۳۸۶	ΔE
۰/۰۰	۳/۹۴	۰/۰۷۶	ΔNA
۰/۰۰	۴/۲۳	۰/۰۴۳	ΔCE
۰/۰۰	-۸/۳۴	-۱/۴۳۰	ΔI
۰/۰۰	۳/۲۱	۰/۱۸۳	ΔDIV
۰/۰۰	۱۴/۲۹	/۸۶۵	Lev
۰/۶۵	ضریب تعیین تعداد یافته	۰/۷۱	ضریب تعیین
۰/۰۰۰	F احتمال آماره	۷/۲۹	F آماره
	۲/۲۷		دوربین واتسون

مطلوب بیان شده تأیید می‌کند ارزش نهایی یک ریال وجه نقد کمتر از یک ریال است. به بیان دیگر یک ریال افزایش در وجه نقد، ارزش شرکت را فقط معادل ۰/۶۷۸ ریال افزایش می‌دهد که دلیل آن می‌تواند حضور بازارهای ناقص و ایجاد عدم تقارن اطلاعاتی باشد. همچنین ۰/۳ که نرخ نهایی وجه نقد را نشان می‌دهد، به صورت کاهنده ظاهر شده است (۰/۱۰ - ریال) و نشان می‌دهد یک ریال افزایش در نگهداشت وجه نقد در مقایسه با سطح اول دوره، ارزش نهایی وجه نقد را کاهش می‌دهد. برای مثال، شرکت‌هایی که وجه نقد آنها ۵ درصد ارزش بازار حقوق صاحبان سهام است، در مقایسه با شرکت‌هایی که وجه نقد آنها ۱۵ درصد ارزش بازار حقوق صاحبان سهام است، ارزش نهایی یک ریال وجه نقد بیشتر است. مطلب بیان شده را می‌توان به صورت زیر نشان داد:

$$۰/۶۷۸ + (-۱/۱۰ \times \%۵) = ۰/۶۲۳$$

$$۰/۶۷۸ + (-۱/۱۰ \times \%۱۵) = ۰/۵۱۳$$

این کاهش در ارزش، به کمک تئوری نمایندگی توجیه‌پذیر است. هزینه نمایندگی می‌تواند در توجیه رفتار نگهداری وجه نقد توسط مدیریت به کار برد شود و یکی از عوامل تعیین‌کننده نگهداری وجه نقد شرکت باشد. وضعیت یادشده را می‌توان به کمک نظریه موازنی که بر تعادل میان منافع و هزینه‌های نگهداری وجه نقد تأکید می‌کند نیز، توضیح داد. البته یافته‌های مطالعات گذشته نشان می‌دهد تئوری نمایندگی در مقایسه با تئوری موازنی برای تفسیر ارزش نهایی وجه

نقد، تأثیر کمتری دارد. نتایج پژوهش نشان می‌دهد مخارج سرمایه‌ای و سرمایه‌گذاری در دارایی‌های ثابت و مولد، اثر مثبتی در افزایش بازده غیرعادی دارد.

به‌منظور آزمون فرضیه سوم مبنی بر تغییرپذیری ارزش نهایی وجه نقد در گذر زمان، به آزمون روابط بین متغیرها برای هر یک از سال‌های مد نظر پژوهش اقدام شد (جدول ۳). نتایج آزمون اولیه مدل نشان داد متغیر سود سهام پرداختی (سال‌های ۸۸ و ۸۹) در سطح اطمینان ۹۵ درصد معنادار نیست. بر این اساس، پس از حذف متغیر نامبرده، بار دیگر آزمون برای مدل به اجرا درآمد. نتایج به دست آمده از آزمون ارزش نهایی وجه نقد در هریک از سال‌های بررسی، در جدول ۴ نشان داده شده است.

با توجه به نتایج مندرج در جدول ۴، ارزش نهایی وجه نقد در گذر زمان تغییر می‌کند. نتایج همچنین نشان می‌دهد روند تغییرات ارزش وجه نقد طی دوره پژوهش، پس از یک دوره افزایش در سال‌های ۸۹ و ۹۰، در سال‌های ۹۱ و ۹۲، روندی کاهشی داشته است. رابطه مثبت و معنادار بین سطح وجه نقد نگهداری شده و بازده غیرعادی سهام نشان می‌دهد شرکت‌هایی که وجه نقد بیشتری نگه می‌دارند، عملکرد بهتری نیز از خود نشان می‌دهند.

جدول ۳. نتایج آزمون فرضیه سوم

۱۳۹۰			۱۳۸۹			۱۳۸۸			سال	
احتمال	آماره t	ضریب	احتمال	آماره t	ضریب	احتمال	آماره t	ضریب	متغیر	
۰/۰۰	-۷/۳۲	-۰/۴۵	۰/۰۰	-۸/۴۳	-۰/۷۲	۰/۰۰	-۸/۶۵	-۰/۷۵	C	
۰/۰۰	۲/۸۱	۰/۰۸۳	۰/۰۰	۲/۴۷	۰/۸۱	۰/۰۰	۵/۴۰	۰/۷۹	ΔCash. DUM	
۰/۰۰	۴/۴۵	۰/۰۸	۰/۰۰	۵/۵۴	۰/۱۴	۰/۰۰	۲/۵۶	۰/۰۳	Cash _{i,t-1}	
۰/۰۱	-۱/۱۲	-۱/۱۴	۰/۰۲	-۰/۱۴	-۱/۰۵	۰/۰۰	-۰/۰۸۷	-۱/۰۱	ΔCash × Cash _{i,t-1}	
۰/۰۰	۴/۴۸	۰/۲۸	۰/۰۰	۴/۳۳	۰/۱۸	۰/۰۰	۵/۷۳	۰/۲۵	ΔE	
۰/۰۰	۴/۵۴	۰/۰۶	۰/۰۰	۳/۸۳	۰/۰۷	۰/۰۰	۵/۳۴	۰/۰۹	ΔNA	
۰/۰۰	۷/۵۶	۰/۵۱	۰/۰۰	۵/۴۶	۰/۵۳	۰/۰۰	۶/۶۷	۰/۴۵	ΔCE	
۰/۰۰	-۱۶/۷۶	-۱/۵	۰/۰۰	-۷/۹۳	-۱/۳۹	۰/۰۰	-۱۰/۵۰	-۱/۳۱	ΔI	
۰/۰۰	۲/۷۹	۰/۲۳							ΔDIV	
۰/۰۰	۶/۴۸	۱/۲۳	۰/۰۰	۸/۱۷	۱/۱۴	۰/۰۰	۴/۵۴	۱/۲۴	Lev	
	۰/۲۴۳			۰/۵۲۶			۰/۵۲۰		ضریب تعیین	
	۰/۲۳۱			۰/۳۹۸			۰/۳۹۱		R ^۲ تعدیل شده	
(۰/۰۰)	۱۹/۹۷		(۰/۰۰)	۴/۱۲		(۰/۰۰)	۴/۰۲		F آماره	
	۲/۱۲۹			۲/۴۰۱			۲/۰۲۴		دوربین واتسون	

بورسی تغییرپذیری زمانی نرخ نهایی و ارزش نهایی وجه نقد... ۴۱۵

ادامه جدول ۳

۱۳۹۲			۱۳۹۱			سال
احتمال	آماره t	ضریب	احتمال	آماره t	ضریب	متغیر
.۰/۰۰	-۸/۱۳	-۰/۹۱	.۰/۰۰	-۷/۵۶	-۰/۴۶	C
.۰/۰۴	۳/۹۶	۰/۷۸	.۰/۰۰	۰/۷۴	۰/۸۲	$\Delta \text{Cash. DUM}$
.۰/۰۰	۳/۵۳	۰/۱۹	.۰/۰۰	۴/۳۴	۰/۱۲	$\text{Cash}_{i,t-1}$
.۰/۰۰	-۰/۳۴	-۱/۴۱	.۰/۰۴	-۰/۳۱	-۱/۴۵	$\Delta \text{Cash} \times \text{Cash}_{i,t-1}$
.۰/۰۲	۴/۷۳	۰/۲۹	.۰/۰۳	۴/۲۹	۰/۳۲	ΔE
.۰/۰۳	۴/۳۹	۰/۰۴	.۰/۰۰	۳/۷۲	۰/۰۵	ΔNA
.۰/۰۰	۴/۴۵	۰/۴۱	.۰/۰۰	۵/۶۷	۰/۳۸	ΔCE
.۰/۰۰	-۹/۲۹	-۱/۲۹	.۰/۰۰	-۸/۹۳	-۱/۳۲	ΔI
.۰/۰۴	۴/۴۰	۰/۱۳	.۰/۰۰	۳/۳۴	۰/۱۱	ΔDIV
.۰/۰۰	۷/۳۹	۱/۱۵	.۰/۰۰	۷/۰۹	۱/۳۹	Lev
۰/۵۲۵			۰/۵۲۲			ضریب تعیین
۰/۳۹۷			۰/۳۹۴			R^* تعدل شده
(۰/۰۰) ۴/۱۱			(۰/۰۰) ۴/۰۶			F آماره
۲/۱۹			۲/۲۳			دوربین واتسون

جدول ۴. ارزش نهایی وجه نقد طی سال‌های بورسی

۱۳۹۲	۱۳۹۱	۱۳۹۰	۱۳۸۹	۱۳۸۸
.۰/۶۲	۰/۷۸	۰/۸۳	۰/۸۱	۰/۷۹

آزمون مانایی

به منظور اطمینان از نتایج پژوهش و ساختگی نبودن روابط در رگرسیون و معنادار بودن متغیرها، به آزمون مانایی و محاسبه ریشه واحد متغیرهای پژوهش اقدام شد. این آزمون به کمک نسخه ششم نرم‌افزار EViews و روش‌های آزمون لوبن، لین و چو (۲۰۰۲)، ایم، پسaran و شین (۲۰۰۳)، ریشه واحد فیشر - دیکی فولر تعمیم یافته و ریشه واحد فیشر - فلیپس پرون (۱۹۹۹) و چویی (۲۰۰۱) اجرا شد. نتایج آزمون مانایی متغیرها در هر چهار روش نشان می‌دهد متغیرهای

پژوهش مانا هستند؛ بنابراین فرضیه صفر مبنی بر داشتن ریشه واحد متغیرها رد می‌شود (جدول ۵).

جدول ۵. آزمون ریشه واحد برای متغیرها

روش آزمون								
متغیرها	لوبن، لین و چو	ایم، پسران و شین	فیشر- دیکی فولر	فیشر- فیلیپس / برون	احتمال آماره	احتمال آماره	فیشر- فیلیپس / برون	احتمال آماره
AR	-۲۵/۷۵	-۹/۱۲	۳۴۷/۱۶	.۰/۰۰	.۰/۰۰	.۰/۰۰	۴۳۷/۲۲	.۰/۰۰
ΔCash	-۳۷/۷۱	-۱۰/۴۵	۳۷۳/۸۸	.۰/۰۰	.۰/۰۰	.۰/۰۰	۴۴۹/۲۲	.۰/۰۰
Lag Cash	-۲۳/۹۷	-۷/۷۱	۲۹۶/۱۴	.۰/۰۰	.۰/۰۰	.۰/۰۰	۳۴۷/۷۹	.۰/۰۰
ΔE	-۱۷/۹۴	-۶/۸۰	۲۹۰/۱۹	.۰/۰۰	.۰/۰۰	.۰/۰۰	۳۴۷/۲۰	.۰/۰۰
ΔNA	-۲۹/۶۳	-۹/۵۹	۳۲۲/۵۲	.۰/۰۰	.۰/۰۰	.۰/۰۰	۲۶۳/۶۲	.۰/۰۰
ΔCE	-۳۲/۲۱	-۸/۵۶	۲۹۶/۴۵	.۰/۰۰	.۰/۰۰	.۰/۰۰	۳۴۲/۳۵	.۰/۰۰
ΔI	-۱۷/۵۷	-۴/۵۷	۲۵۹/۰۳	.۰/۰۰	.۰/۰۰	.۰/۰۰	۳۰۲/۸۶	.۰/۰۰
ΔDIV	-۳۷/۰۴	-۱۱/۵۶	۳۸۹/۳۲	.۰/۰۰	.۰/۰۰	.۰/۰۰	۴۵۰/۹۲	.۰/۰۰
Lev	-۳۸/۸۳	-۸/۰۶	۳۱۱/۸۷	.۰/۰۰	.۰/۰۰	.۰/۰۰	۴۱۱/۸۳	.۰/۰۰

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

هدف این پژوهش بررسی میزان ارزش نهایی وجه نقد و نرخ نهایی وجه نقد در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران بود. به همین منظور با جمع‌آوری اطلاعات مالی ۱۰۱ شرکت طی دوره زمانی ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۲ با استفاده از داده‌های ترکیبی و روش حداقل مربوطات تعیین یافته به بررسی فرضیه‌های پژوهش پرداخته شد. نتایج نشان داد ارزش نهایی یک ریال وجه نقد تحصیل شده، برابر ۶۷۸/۰ ریال است؛ به این معنا که یک ریال افزایش در نگهداشت وجه نقد، کمتر از یک ریال بر ارزش شرکت می‌افزاید. این نتیجه می‌تواند از حضور بازارهای ناقص و کارابی ضعیف بازار سرمایه ناشی شود. همچنین یافته‌ها نشان می‌دهد نرخ نهایی وجه نقد، نرخی کاهنده (به میزان ۱/۱- ریال) است و تأیید می‌کند ارزش نهایی یک ریال وجه نقد تحصیل شده شرکت‌ها به نسبت میزان نگهداشت وجه نقدی که دارند، کاهش می‌یابد. این کاهش را می‌توان به کمک تئوری موازن و تئوری نمایندگی توجیه کرد.

نتایج این پژوهش با نتایج مطالعات سی موتین (۲۰۱۰)، پالازو (۲۰۱۱) و فالکندر و وانگ (۲۰۰۶)، مطابقت دارد. این محققان نشان دادند ارزش نهایی وجه نقد می‌تواند کمتر از ارزش

اسمی یک ریال باشد و نرخ نهایی وجه نقد، کاهنده است. همچنین در مطابقت با مطالعات باتز، چانگ و چی (۲۰۱۱)، نتایج نشان می‌دهد ارزش نهایی وجه نقد طی زمان ثابت نیست و تغییر می‌کند. افزایش ارزش نهایی وجه نقد می‌تواند به دلیل ایجاد فرصت‌های سرمایه‌گذاری مناسب و یا شکوفایی اقتصادی باشد و کاهش آن از افزایش نرخ تورم یا وضعیت نامناسب بازار ناشی شود. در نهایت بررسی نتایج به دست آمده همراستا با یافته‌های میکلسون و پارچ (۲۰۰۳) و پالازو (۲۰۱۱)، نشان‌دهنده رابطه مثبت و معناداری بین سطح وجه نقد نگهداری شده و بازده غیرعادی سهام است. این موضوع نشان می‌دهد شرکت‌هایی که وجه نقد بیشتری نگهداری می‌کنند، عملکرد بهتری از خود نشان می‌دهند.

یکی از مشکلات بازار سرمایه ایران ضعف کارایی اطلاعاتی است و این مهم در نتایج پژوهش حاضر نیز مشاهده می‌شود. به همین دلیل سازمان‌های ذی‌ربط باید به بهبود سازوکارهای نظارتی، اصلاح مقررات، ثبات بیشتر در سیاست‌گذاری‌ها و ایجاد سازوکار مناسب برای ارائه اطلاعات آگاه‌کننده به سرمایه‌گذاران پردازند و از این طریق به آنها کمک کنند به جای تصمیم‌گیری بر پایه اطلاعات مالی و غیرمالی از منابع غیررسمی، با مطالعه متغیرهای حسابداری تصمیم‌های خود را بهبود بخشند. با توجه به نتایج پژوهش حاضر مشخص شد ارزشی که سهامداران برای یک ریال وجوه نقد تحصیل شده شرکت قائل‌اند کمتر از یک ریال است و به همین دلیل، مدیران باید با توجه به این مهم، در تحصیل وجه نقد در راستای افزایش ارزش شرکت برنامه‌ریزی و دقت بیشتری به عمل آورند. نگهداری وجه مازاد بر نیازهای عملیاتی، مالی و سرمایه‌گذاری، می‌تواند به کاهش ارزش وجه نقد و در نهایت دارایی‌های شرکت منجر شود. از این رو برخورداری از مدیریت قوی وجه نقد و سرمایه در گردش به منظور پرهیز از انباشت بی‌دلیل وجه نقد، می‌تواند از موضوعات شایان توجه مدیران شرکت‌ها و حتی سرمایه‌گذارانی باشد که به دنبال حداکثر کردن منافع و ثروتشان هستند.

توصیه می‌شود در پژوهش‌های بعدی با دخالت‌دادن عامل محدودیت مالی که می‌تواند بر حسب عوامل اندازه، اهرم مالی یا نسبت سود تقسیمی تعیین شود، اثر محدودیت یا عدم محدودیت مالی بر ارزش و نرخ نهایی وجه نقد، بررسی شود.

References

- Bates, T., Chang, C. & Chi, J. (2011). *Why has the value of cash increased over time?* Working paper, SSRN: <http://ssrn.com>.

- Beshkooh, M. & Jahangiri, A. (2013). The Effect of Free Cash Flow Agency Problem on Value Relevance of Earnings and Book value. *Quarterly Journal The Iranian Accounting And Auditing Review*, 20 (1): 35-52. (in Persian)
- Bulu, G., Babajani, J. & Maleki, B. M. (2012). Relationship between Non-optimal Cash Holdings and Future Performance of Companies in Tehran Stock Exchange (TSE). *Journal of Accounting Knowledge*, 3(11): 7-29.
- Clarkson, G., Jacobsen, T. E. & Batcheller, A. L. (2007). Information asymmetry and information sharing. *Government Information quarterly*, 24(4): 827-839.
- Dittmar, A., Mahrt-Smith, J. & Servaes, H. (2003). International Corporate Governance and Corporate Cash Holdings, *Journal of Financial and Quantitative Analysis*, 38(1):111-133.
- Fakhari, H. & Taghavi, R. (2009). Accruals Quality and Corporate Cash Holdings. *Quarterly Journal The Iranian Accounting And Auditing Review*, 16 (57): 69-84. (in Persian)
- Faulkender, M. & Wang, R. (2006). Corporate financial policy and the value of cash. *Journal of Finance*, 4(61): 127-151.
- Ferreira, M. A. & Vilela, A. (2004). Why do firms hold cash? Evidence from EMU Countries. *European Financial Management*, 10(2): 295-319.
- Guney, Y., Ozkan, A. & Ozkan, N. (2009). International evidence on the non - linear impact of leverage on corporate cash holding. *Journal of multinational financial management*, 17(1): 45-60.
- Kamyabi, Y., Nikravan, B. & Salmani, R. (2014). The relationship between cash flow volatility and cash flow sensitivity of cash with dividend policy in Tehran stock exchange. *Quarterly Journal The Iranian Accounting And Auditing Review*, 21(2): 211-228. (in Persian)
- Mehrani. K. & Hesarzadeh, R. (2009). Accounting Quality and Corporate Cash Holdings. *Quarterly Journal of Securities Exchange*, 2(5):105-127.
- Mikkelsen, W. & Partch, M. (2003). Do persistent large cash reserves hinder performance. *Journal of Financial and Quantitative Analysis*, 38(3): 275-294.
- Oler, D. & Picconi, M. (2009). *Implication of insufficient and excess cash for future performance*. Working paper. Indiana University.
- Ozkan, A. (2004). Corporate cash holding. An empirical investigation of UK companies. *Journal of banking& finance*, 28(9): 2103-2134.
- Palazzo, D. (2011). Cash holdings, risk, and expected returns. *Journal of Financial Economics*, 104(1): 162–185.

- Pinkowitz, L. & Williamson, R. (2004). *What is a dollar worth? The market value of Cash holding faculty.* Available at URL: http://www.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=355840&download.
- Sepasi, S. & Khamslouie, M. (2013). Asymmetric Cash Flow Sensitivity of Cash Holdings. *Quarterly Journal The Iranian Accounting And Auditing Review*, 20 (4): 61-76. (in Persian)
- Subramaniam, V., Tony, T., Heng,Y. & Xin, Z. (2011). Firm structure and corporrate cash holding. *Journal of Corporate Finance*, 17(1): 759-773.
- Titman, S. & Wessels, R. (1988). The Determinants of Capital Structure Choice. *Journal of Finance*, 43(1): 1- 19.